

Nærings- og fiskeridepartementet
Att: Thomas Malla
Postboks 8090 Dep,
0032 Oslo

Vår ref: Katrine Andersen Nesse, Animalia

Dato: 12.08.2015

Innspill til nasjonal bioøkonomistrategi

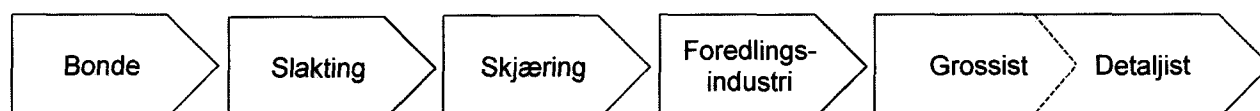
Kjøtt- og eggbransjen ønsker med dette å gi innspill til den nasjonale bioøkonomistrategien. Vi stiller oss svært positive til at regjeringen utarbeider en bioøkonomistrategi for Norge.

Om kjøtt- og eggbransjen

Kjøtt- og eggbransjen er den største enkeltbransjen innenfor matindustrien, med 25 % av de sysselsatte og 22 % av produksjonsverdien (*). Bransjen består av det bondeideeide samvirkekonsernet Nortura SA og ca 140 medlemsbedrifter i Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund (KLF) med sine slakterier, eggpakkerier, eggproduktbedrifter, kjøttindustri, butikkslakterier og foredlingsbedrifter fordelt på over 200 anlegg over hele landet.

Verdikjeden for kjøtt

Kjøtt- og eggbransjen består av aktører i hele verdikjeden, illustrert med følgende figur:

Produksjon av kjøtt og egg kan beskrives som bioøkonomi i praksis, ved at biologisk materiale omdannes til mat og til en økende andel plussprodukter. Plussprodukter er fellesbetegnelsen på tilleggsprodukter fra slakting, nedskjæring og foredling.

Med utgangspunkt i verdikjeden, vil vi nedenfor peke på tre områder som vi mener er sentrale i en strategi for bioøkonomi i Norge.

(*) Kilde: Mat og Industri 2014, NILF

1) Øke fôrproduksjonen

I verdikjeden for kjøtt er fôrseddelen til dyret svært viktig. I norsk bioøkonomi skal det produseres mat til en voksende befolkning, og fôrproduksjon er dermed sentral. Norge har 3% landbruksareal, og 2/3 av dette arealet er kun egnet til å produsere gras som fôr til drøvtyggere. Optimal utnytting av disse naturgitte ressursene vil etter vår oppfatning være svært viktig i norsk bioøkonomi. Beiting, dyrkingssystemer, jordsmonn og utvikling av nye plantesorter er eksempler på relevante kunnskapsområder.

Gjennom Foods of Norway ved NMBU er det startet et stort og viktig arbeid for å finne nye fôrklilder som vil kunne erstatte import av fôrråvarer. En tilsvarende satsing på forbedret utnyttelse av de norske fôrproduksjonsarealene, vil være viktig for økt verdiskaping i norsk bioøkonomi.

2) Ressursutnyttelse i hele verdikjeden

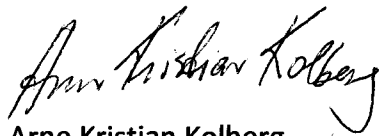
I hvert av leddene i verdikjeden er det viktig å utnytte alle ressursene. Dette kan eksempelvis handle om å utnytte alle deler av dyret, eller det kan handle om bryte ned komponenter ved biorafinering. På dette området finnes det et stort potensiale. Her er det behov for virkemidler som legger til rette for videre teknologiutvikling og for biorafinering, slik at komponenter kan utvikles videre til byggeklosser i nye produkter, med nye anvendelser og for nye markeder.

3) Redusert mengde restråstoffer/svinn

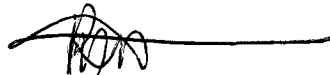
I hvert ledd i verdikjeden vil det være viktig å redusere mengden restråstoff og svinn. Her gjelder det både å identifisere komponenter som ikke utnyttes og å utvikle metoder for å utnytte dem. I prosjektet CYCLE ved SINTEF arbeides det med slike problemstillinger, både innenfor landbruk og havbruk. Videre satsing innenfor dette området vil være viktig i norsk bioøkonomi.

De tre punktene vi har pekt på ovenfor, er alle temaer som det allerede arbeides med, både innenfor forskningen, i kjøtt- og eggbransjen og i blå sektor. De satsingene som er gjort så langt er svært positive. Vi mener det er viktig at regjeringen gjennom bioøkonomistrategien vektlegger ytterligere satsing innenfor disse områdene og legger til rette for økt samarbeid mellom sektorer og fagområder.

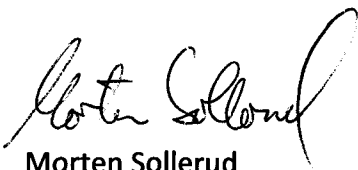
Vennlig hilsen

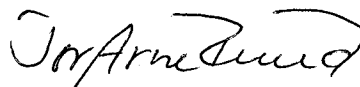
Arne Kristian Kolberg
konsernsjef
Nortura SA

Bjørn-Ole Juul-Hansen
adm. direktør
Kjøtt- og fjørfebransjens Landsforbund

Morten Sollerud
adm. direktør
Norilia

Tor Arne Ruud
direktør
Animalia